

Voor het bestaan van een oorzakelijk verband is vereist dat de schade zich niet zou voorgedaan hebben zonder de fout van de dader. De theorie rond het verlies van een kans is een tempering van het strikte causaliteitsprincipe in het Belgisch aansprakelijkheidsrecht. Indien de schade zich ook zou hebben kunnen voorgedaan zonder de fout, maar dit veel minder waarschijnlijk is, wordt vaak een beroep gedaan op het begrip “verlies van kans”. De schade bestaat dan uit het verlies van een reële kans op een bepaald voordeel.

In een arrest van 15 mei 2015 bevestigde het Hof van Cassatie dat de rechter een vergoeding kan toekennen voor het verlies van een kans indien er tussen de fout en het verlies van deze kans een *conditio sine qua non*-verband bestaat, met dien verstande dat enkel de economische waarde van de verloren gegane kans voor vergoeding in aanmerking komt. Het Hof vernietigt een arrest van het hof van beroep te Brussel van 7 januari 2014. Ofschoon de appelrechters erop wezen dat de toekenning van de opdracht zonder de fout van de aanbestedende overheid niet zeker was, hadden zij ten onrechte de Vlaamse Gemeenschap veroordeeld tot 100% van de schade (het voordeel van de opdracht) in plaats van de economische waarde van de verloren kans.

O.V.B.

Cour de cassation 4 juin 2015

Affaire: C.14.0479.F

PREUVE DES OBLIGATIONS

Charge de la preuve – Procédure judiciaire – Preuve

BEWIJS VAN VERBINTENISSEN

Bewijslast – Rechtspleging – Bewijs

Dans un arrêt du 4 juin 2015, la Cour de cassation rappelle que l'obligation de chaque partie de collaborer loyalement à la charge de la preuve ne peut avoir pour conséquence de renverser la charge de la preuve. Celle-ci incombe à celui qui allègue des faits (art. 870 C. jud.) et à celui qui réclame l'exécution d'une obligation (art. 1315 C. civ.). La Cour de cassation casse un arrêt de la cour d'appel de Liège du 18 février 2014 qui avait mis à charge du demandeur la preuve de la créance de la défenderesse, en invoquant que les parties doivent collaborer loyalement à la charge de la preuve.

O.V.B.

Hof van Cassatie 5 juni 2015

Zaak: C.14.0568.N

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN BESLUITEN

Toepassing in de tijd en in de ruimte – Toepassing in de tijd – Betalingsachterstand bij handelstransacties

LOIS, DÉCRETS, ORDONNANCES ET ARRÊTÉS

Application dans le temps et dans l'espace – Application dans le temps – Retard de paiement dans les transactions commerciales

Volgens artikel 14 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende de betalingsachterstand bij handelstransacties, in zijn oorspronkelijke versie, is de wet van toepassing op betalingen in uitvoering van overeenkomsten gesloten, vernieuwd of verlengd na 7 augustus 2002 en is ze in elk geval van toepassing op betalingen in uitvoering van lopende overeenkomsten 2 jaar te rekenen vanaf 7 augustus 2002 (*i.e.* 8 augustus 2004).

Een arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 14 mei 2013 had de wet betalingsachterstand toegepast op onbetaalde facturen voortvloeiend uit een bestelling van goederen van 21 augustus 1998, die geleverd en gefactureerd waren op 30 november 1998 en 19 januari 1999. Het hof van beroep had deze overeenkomst bestempeld als een “lopende overeenkomst”. Het Hof van Cassatie stelde echter dat onder het begrip lopende overeenkomst dient verstaan te worden de overeenkomst “*waarvan de karakteristieke prestatie door de schuldenaar nog niet werd uitgevoerd*” (lees: op het ogenblik van de inwerkingtreding van de wet). Het Hof vernietigde het arrest van het hof van beroep, aangezien de karakteristieke prestatie (het leveren van de goederen) reeds volledig had plaatsgevonden voor de wet in werking trad.

Inmiddels werd de wet betalingsachterstand handels-transacties gewijzigd door een wet van 22 november 2013, teneinde de wet aan te passen aan richtlijn nr. 2011/7/EU. De nieuwe versie van de wet is toepasselijk op de overeenkomsten gesloten, vernieuwd of verlengd na 16 maart 2013 en op alle op die datum nog “lopende” overeenkomsten wordt zij van toepassing 2 jaar later.

O.V.B.

Cour de cassation 25 juin 2015

Affaire: C.14.0008.F

OBLIGATIONS CONVENTIONNELLES

Conditions de validité des conventions – Ordre public – Clause de non-concurrence – Nullité partielle

VERBINTENISSEN UIT OVEREENKOMST

Geldigheidsvoorwaarden – Openbare orde – Niet-concurrentiebeding – Partiële nietigheid

Dans un arrêt du 23 janvier 2015 (voy. “Actualité en bref” dans *R.D.C.*, 2015/5), la 1re chambre de la Cour de cassation avait décidé qu'une clause de non-concurrence qui violait l'ordre public (dans ce cas en raison de sa durée excessive – 17 ans à partir de la cession d'un fonds de commerce), pouvait être limitée par le juge.